

РЕШЕНИЕ

№ 13327

гр. София, 30.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **314** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на М. В. Баклигин, [дата на раждане] год. в Русия, [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 3 чрез адв. Л. А. Ц. срещу Решение № 32-675016/14.12.2023 г. на директора на ТД Митница Б., с което е отхвърлено искането на М. В. Баклигин с Рег. № 32-258873/03.08.2022 г. за освобождаване от вносни мита на употребявано лично имущество, на основание Регламент (ЕО) №1186/2009 г., поради неизпълнение на условията по чл. 7 от Регламента.

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорения административен акт по чл. 146 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби, нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона, поради което се иска отмяната му.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата по подробно изложени в нея съображения. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Директор на ТД „Митница Б.“, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от страна на жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по делото.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.08.2022 г. от страна на жалбоподателя е депозирано искане с рег. № 32-258873/03.08.2022 г., допълнено с молба рег. № 32-309217/24.09.2022 г., за издаване на разрешение за освобождаване от вносни мита на употребявано лично имущество - лек автомобил В. 630D XDRIVE 21CX, с шаси WBA21CX040CG43401, с рег. № А303ЕМ797 и ДПР 29.03.2021 г. при допускане за свободно обръщение, поради преместване на обичайното място на пребиваване на заявителя от Р. федерация в Република България. Към искането са приложени документи.

Жалбоподателят е обосновал, като мотив за издаване на разрешението, фактът на преместването му за постоянно местопребиваване в Република България, считано от 04.06.2022 г. и, че на същата дата е въвел лично имущество - употребяван личен автомобил, който е в негово владение от 28.03.2021 г. В депозирана декларация, приложена към искането е декларирано, че М.Баклигин се е установил на територията на Република България на дата 04.06.2022 г., като за последните 12 месеца посочва, че е пребивавал в Република България само с цел почивка и за закупуване на имот, както и уреждане на статута на пребиваване на семейството си.

След разглеждане на относимите доказателства административният орган е приел, че лицето се е установило на територията на Съюза преди посочената от него дата, което води до неизпълнение на изискванията на чл. 4 и чл. 7 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета. В тази връзка с решение № 32-397022/18.11.2022 г., директорът на ТД Митница Б. не е разрешил освобождаване от вносни мита. С Решение № 850/21.08.2023 г. постановено по адм. дело № 2082/2022 г. по описа на Административен Съд - [населено място], влязло в законна сила на 14.09.2023 г. съдът е отменил Решение № 32-397022/18.11.2022 г. на директора на ТД Митница Б. и е изпратил преписката за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт. Съдът е приел, че началото на обичайното местопребиваване на М. Баклигин в Република България е настъпило 10 (десет) месеца след датата, възприета от административния орган и предвид това обстоятелство, времетраенето на владението и ползването на автомобила до началото на обичайното местопребиваване в държава - членка на Европейския Съюз е повече от шест месеца, с което е изпълнено изискването на чл. 4 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета.

При новото разглеждане на искането и съобразно влязлото в сила решение, митническите органи са установили, че М. Баклигин е установил обичайното си място на пребиваване на митническата територия на Съюза на 04.06.2022 г. Прието е, че личното имущество - лек автомобил В. 630D XDRIVE 21CX, с шаси WBA21CX040CG43401, с рег. № А303ЕМ797 и ДПР 29.03.2021 г. е следвало да бъде декларирано за допускане за свободно обръщение в срок до 04.06.2023 г. включително. В митническата информационна система (MIS3A) с данни за митнически декларации за допускане за свободно обръщение не била регистрирана митническа декларация за лек автомобил В. 630D XDRIVE 21CX, с шаси WBA21CX040CG43401, във връзка с което подаденото искане с рег. № 32-258873/03.08.2022 г. на ТД Митница Б., допълнено с молба рег. № 32-309217/24.09.2022 г. на ТД Митница Б., за освобождаване от вносни мита на лек

автомобил, В. 63 0D XDRIVE 21CX, с шаси WBA21CX040CG43401, с per. № A303EM797 и ДПР 29.03.2021 г. е прието, че следва да бъде отхвърлено поради неизпълнение на условията посочени в чл. 7 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за митнически освобождавания

Тези изводи на административният орган са обективирани в Решение № 32-675016/14.12.2023 год. на директора на ТД Митница Б., с което е отхвърлено искането на М. В. Баклигин с Per. №32-258873/03.08.2022 г. за освобождаване от вносни мита на употребявано лично имущество, на основание Регламент (ЕО) №1186/2009 г., поради неизпълнение на условията по чл. 7 от Регламента, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред тази съдебна инстанция.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от лице, имащо право на жалба. Жабата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт. Съгласно чл. 4, параграф 5 от МКО „Решение“ е всеки административен акт, издаден от митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, като този акт има правни последици за едно или повече определени или определяеми лица. Съгласно чл. 243 от МКО всяко лице може да обжалва решения на митническите органи, свързани с прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично, жалбата трябва да се подаде в държавата членка, където е взето или поискано решението. Идентични са и разпоредбите на Закона за митниците. Следователно, подадената жалба е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява безспорно, че М. Баклигин е установил обичайното си място на пребиваване на митническата територия на Съюза на 04.06.2022 г. Установява се също така от доказателствата по делото, че личното имущество на жалбоподателя - лек автомобил В. 630D XDRIVE 21CX, с шаси WBA21CX040CG43401, с per. № A303EM797 и ДПР 29.03.2021 г. е следвало да бъде декларирано за допускане за свободно обръщение в срок до 04.06.2023 г. включително, което не било сторено, с оглед на което от страна на митническите органи било прието, че подаденото искане следва да бъде отхвърлено поради неизпълнение на условията посочени в чл. 7 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за митнически освобождавания.

Съгласно чл. 3 от Регламент (ЕО) № 1186 на Съвета от 16 септември 2009г. за установяване на система на общността за митнически освобождавания внасяното от физически лица лично имущество при преместването на обичайното им място на пребиваване от трета държава на митническата територия на Общността се освобождава от вносни мита при условията на членове 4-11. Първото условие за освобождаване се съдържа в чл. 5 от регламента, съгласно който освобождаване може да се предоставя само на лица, които са имали обичайното си място на пребиваване извън митническата територия на Общността за период от най-малко 12 последователни месеца. Между страните не съществува спор относно изпълнението на това условие, доколкото и мотиви в тази насока не се съдържат в обжалваното решение, неизпълнението на това условие не се установява и от събраните по делото

доказателства. Второто условие за освобождаване от вносни мита е това посочено в чл. 3 от регламента, като изискването на същото е лицето да премества обичайното си място на пребиваване от трета държава на митническата територия на Общността. Спор между страните по изпълнението на това условие също така не съществува, мотиви в насока, различна от изложената не се съдържат и в обжалвания административен акт. Изпълнението на това условие се доказва и от събраните по делото доказателства обсъдени и в предходното съдебно производство.

Третото условие за освобождаване от вносни мита, посочено в чл. 4, б. „а“ от регламента и свързано с изискването личното имущество да е използвано от заинтересуваното лице в предишното му обичайно място на пребиваване поне шест месеца преди датата, на която то е преустановило своето обичайно място на пребиваване в третата държава, която напуска също е изпълнено. При съобразяване на установеното от фактическа страна и с оглед влязлото в сила съдебно решение, което по силата на чл. 177 от АПК е задължително за съда, е установено, че времетраенето на владението и ползването на автомобила до началото на обичайното местопребиваване в държава - членка на Европейския Съюз е повече от шест месеца, с което е изпълнено изискването на чл. 4 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета – внасяното лично имущество е било във владение и е било използвано от заинтересуваното лице повече от шест месеца преди датата, на която жалбоподателят е преустановил своето обичайно място на пребиваване в държавата, която напуска, като автомобилът е за лични цели и в новото обичайно място на пребиваване.

В настоящия случай спорът по делото е концентриран относно това спазено ли е изискването на чл. 7 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета.

Нормата на чл. 7 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета, предвижда, че с изключение на особени случаи, освобождаване се предоставя единствено за лично имущество, декларирано за свободно обращение в рамките на 12 месеца от датата на установяване от заинтересуваното лице на обичайното му място на пребиваване на митническата територия на Общността.

Съдът намира, че административният орган се е позовал единствено формално на цитираната правна норма, за да отхвърли отново заявлението на М. В. Баклигин. Вярно е, че спазването на въведените с регламента ограничения е вменено като задължение на митническата администрация, но освен това при издаването на административните актове следва се да държи сметка за целите и мотивите, въз основа на които се прилагат или не определени мерки. Митническият орган изобщо не е обосновал защо приема, че е реализирана хипотезата на чл. 7 от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета. Същият не е изследвал и изяснил с оглед изискването на чл. 35 от АПК фактите и обстоятелствата от значение за случая. Не е обсъдил обясненията и възраженията на жалбоподателя изложени в молба с рег. № 32-309217/24.09.2022 г. Единствено е приел, че след като в 12 месечния /до 04.06.2023 г./ не е декларирано за свободно обращение имуществото от датата на установяване от заинтересуваното лице на обичайното му място на пребиваване на митническата територия на Общността - 04.06.2022 г., то не било изпълнено едно от изискването за освобождаване от вносни мита на стоки. Не е съобразна и разпоредбата на чл. 10, ал. 2, б. „а“ - от Регламент 1186 (ЕО) № 1186/2009 на Съвета където е посочено, че определените в член 4, буква а), и член 7, първа алинея срокове се изчисляват от датата на въвеждане на личното имущество на митническата територия на Общността. Административният орган не е съобразил при издаване на повторния акт, че

образуваното пред него производство е било предмет на съдебен контрол приключило с влязло в сила на 14.09.2023 г. съдебно решение и именно от тази дата, съобразно мотивите на акта, следва да се приеме, че безспорно се установява, че М. Баклигин е установил обичайното си място на пребиваване на митническата територия на Съюза на 04.06.2022 г. и с оглед на това преписката е върната за ново произнасяне на митническия орган. Т.е няма как преди 14.09.2023 г., при наличие на повдигнатия съдебен спор, жалбоподателят да декларира личното си имущество за допускане за свободно обръщение - в срок 04.06.2023 г., така както е приел административния орган. Наред с това следва да се отбележи, че при връщането на преписката за ново разглеждане в случай, че от страна на органа е било констатирана непълнота на подаденото от страна на жалбоподателя заявление, а именно липса на подадена митническа декларация, последният е следвало да даде конкретни указания за представяне на документи, установяващи относими към искането факти и обстоятелства, които не са били приложени към искането, което не е сторено от негова страна.

Предвид изложеното, решение № № 32-675016/14.12.2023 г., издадено от началника на директора на ТД Митница Б. е незаконосъобразно, като оспореният ИАА не е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, както изисква нормата на чл. 35 от АПК, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на акта и е самостоятелно основание за отмяната му, а административната преписка върната на началника на Митница Столична за произнасяне по искането на М. В. Баклигин с Рег. №32-258873/03.08.2022 г. за освобождаване от вносни мита на употребявано лично имущество, на основание Регламент (ЕО) №1186/2009 г.

По разноските по спора:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски за съдебното производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Основателно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 5000 лева, направено в писмените бележки на процесуалния представител на началника на Митница Столична при първоначалното разглеждане на делото пред първата инстанция. Следва същото да се определи на 1000 лева по чл. 8, ал. 3 от Наредба №1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. В. Баклигин, [дата на раждане] год. в Русия, [населено място], Решение № 32-675016/14.12.2023 г. на директора на ТД Митница Б.

ВРЪЩА административната преписка за произнасяне по искането на М. В. Баклигин с Рег. № 32-258873/03.08.2022 г. за освобождаване от вносни мита на употребявано лично имущество, на основание Регламент (ЕО) №1186/2009 г., съгласно указанията в мотивите на настоящето съдебно решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати на М. В. Баклигин, [дата на раждане] год. в Русия, [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 3 чрез адв. Л. А. Ц., разноските по делото в общ размер на 1010 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 -

дневен срок от уведомяването, с изпращане на преписи за страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: